

(2) het cliëntenacceptatiebeleid en de bestendige waakzaamheid, (3) de interne organisatie, (4) de beperking van de betaling in contanten en (5) de controle door de toezichthoudende overheid en sancties.

Uiterlijk op 2 juni 2016 moet de leasingonderneming zich ervan vergewissen (1) dat zij de cliënten, waarmee reeds een leasingovereenkomst loopt op de ingangsdatum van dit reglement, heeft geïdentificeerd, (2) dat zij het cliëntenacceptatiebeleid en de waakzaamheidsplicht heeft toegepast en (3) dat zij haar werknemers heeft opgeleid en gesensibiliseerd en een antiwitwasverantwoordelijke heeft aangewezen.

R.F. en G.H.

Koninklijk besluit van 18 december 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 november 2015 tot goedkeuring van het reglement van 10 november 2015 van de Nationale Bank van België betreffende de methode om instellingen als een binnenlandse systeemrelevante instelling aan te merken en om het bedrag van hun tier 1-kernkapitaalbuffer te bepalen (BS van 24 december 2015)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Minimum eigen vermogen

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Fonds propres minimum

Dit koninklijk besluit, dat in werking is getreden op 1 januari 2016, wijzigt het koninklijk besluit van 27 november 2015 tot goedkeuring van het reglement van 10 november 2015 van de Nationale Bank van België betreffende de methode om instellingen als een binnenlandse systeemrelevante instelling aan te merken en om het bedrag van hun tier 1-kernkapitaalbuffer te bepalen, door de bij dit KB als bijlage gevoegde reglement te vervangen door een nieuw reglement.

In het nieuwe reglement wordt de methode om instellingen als een binnenlandse systeemrelevante instelling ("BSI") te kwalificeren en de methode om hun tier 1-kernkapitaalbuffer te bepalen uiteengezet en worden de volgende instellingen als BSI aangemerkt: investeringsmaatschappij Argenta, Argenta Bank- en Verzekeringsgroep, Argenta Spaarbank, Axa Bank Europe, Belfius Bank, BNP Paribas Fortis, Euroclear, Euroclear Bank, ING België, KBC Groep, KBC Bank en The Bank of New York Mellon.

R.F. en G.H.

Koninklijk besluit van 18 december 2015 tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen (BS van 29 december 2015), in werking getreden op 1 januari 2016

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Herstel en afwikkeling

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Redressement et résolution des défaillances

Dit koninklijk besluit van 18 december 2015 beoogt een gedeeltelijke omzetting van richtlijn nr. 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (*Pb.L.* 173 van 12 juni 2014).

Tot dat doel wordt ten eerste artikel 242 van de wet van 25 april 2014 op het statuut en het toezicht op kredietinstellingen (hierna de "bankwet") aangevuld met nieuwe bepalingen inzake het "instrument van interne versterking" ("bail-in"). Een "instrument van interne versterking" is "het mechanisme voor het verrichten van de uitoefening door de afwikkelingsautoriteit van de bevoegdheden voor het afschrijven of omzetten van de passiva van een kredietinstelling in afwikkeling, overeenkomstig artikel 267/1".

In de nieuwe Afdeling IV/1 ("Instrument van interne versterking") ingevoegd in Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk V wordt o.a. aangegeven onder welke voorwaarden en voor welke doeleinden schulden kunnen worden afgeschreven of omgezet; de verplichting opgenomen voor kredietinstellingen om te allen tijde aan een minimumvereiste inzake eigen vermogen en in aanmerking komende schulden te voldoen; deze minimumvereiste bepaald; en de wijze waarop het instrument van interne versterking ten uitvoer moet worden gelegd uitgewerkt.

Daarnaast wordt in Afdeling I van Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk VII van de bankwet een nieuwe paragraaf toegevoegd aan artikel 282, waarin wordt voorzien dat, wanneer het instrument van interne versterking wordt toegepast door de afwikkelingsautoriteit, bepaalde aandeelhouders en de schuldeisers geen grotere verliezen mogen lijden dan zij zouden hebben geleden indien de kredietinstelling onmiddellijk was vereffend voordat de beslissing van de afwikkelingsautoriteit was genomen om het instrument van interne versterking toe te passen (het zogeheten "no creditor worse off"-beginsel).

Tot slot wordt een nieuw artikel 384/1 ingevoegd in Boek VIII van de bankwet, houdende de verplichtingen voor het Garantiefonds om in bepaalde gevallen in con-

tanten bij te dragen aan de financiering van de afwikkeling.

R.F. en J.D.

Koninklijk besluit van 26 december 2015 tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen wat het herstel en de afwikkeling van groepen betreft (BS 31 december 2015), in werking getreden op 1 januari 2016

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Herstel en afwikkeling van groepen

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Redressement et résolution des défaillances de groupes

Dit koninklijk besluit wijzigt, met het oog op de omzetting van richtlijn nr. 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (*Pb.L.* 173 van 12 juni 2014), de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen (hierna de “bankwet”) onder andere op de volgende vlakken:

- het invoeren van enkele definities die van toepassing zijn op de gehele bankwet (met name definities voor “richtlijn nr. 2014/59/EU”, “groepsherstelplan”, “groepsafwikkelingsplan”, “buitenlandse afwikkelingsautoriteit”, “afwikkelingsautoriteit van een derde land” en “afwikkelbaarheid”);
- het invoegen in artikel 108 van de verplichting tot het opstellen van een herstelplan voor de kredietinstellingen waarvoor geen groepsherstelplan wordt opgesteld, en van de mogelijkheid voor de bevoegde autoriteiten om zelfs voor de kredietinstellingen waarvoor een groepsherstelplan wordt opgesteld te eisen dat een herstelplan wordt opgesteld op individuele basis. In het oude artikel 108 van de bankwet was de verplichting opgenomen voor *elke* kredietinstelling om een herstelplan op te stellen “met maatregelen die door de instelling kunnen worden uitgevoerd voor het herstel van haar financiële positie na een aanzienlijke verslechtering ervan”, en de verplichting om dit plan de actualiseren. Dit herstelplan diende dan de kredietinstelling zelf te dekken, alsook haar Belgische en buitenlandse dochterondernemingen;
- het invoegen van een nieuw Boek XI – “Herstel en afwikkeling van groepen”, waarin de volgende onderwerpen worden geregeld:
 - een aparte lijst van definities die van toepassing zijn op dit nieuwe Boek XI;
 - het toepassingsgebied van dit nieuwe Boek XI;

- bepalingen betreffende de groepsherstelplannen (o.a. betreffende de opmaak van groepsherstelplannen; de beoordeling van de groepsherstelplannen door het wettelijk bestuursorgaan, de toezichthouder(s) en de andere bevoegde autoriteiten);
- bepalingen betreffende de groepsafwikkelingsplannen (o.a. bepalingen betreffende de opmaak en beoordeling van groepsafwikkelingsplannen);
- bepalingen betreffende de afwikkeling van groepen (o.a. het toepassingsgebied van deze regeling; de doelstellingen, voorwaarden en algemene beginselen betreffende de afwikkeling van groepen; de afschrijving of omzetting van kapitaalinstrumenten; de omschrijving van de afwikkelingsinstrumenten (waaronder de minimumvereiste inzake eigen vermogen en de in aanmerking komende passiva, en de tenuitvoerlegging van het instrument van interne versterking); de procedurele vereisten voor de afwikkeling van groepen; de afwikkeling van grensoverschrijdende groepen; en de betrekkingen met derde landen).

R.F. en J.D.

ESMA, Final report Guidelines on cross-selling practices, www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015-1861_final_report_guidelines_on_cross-selling_practices.pdf

FINANCIËEL RECHT

Financiële markten – Gedragsregels

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Principes

Op 22 december 2015 publiceerde de Europese Autoriteit voor effecten en markten (“ESMA”) richtsnoeren met betrekking tot de koppelverkoop van financiële instrumenten onder richtlijn nr. 2014/65/EU¹¹ (“MiFID II”) die van toepassing zullen zijn vanaf 3 januari 2017. Deze richtsnoeren worden vastgesteld op grond van zowel ESMA’s algemene bevoegdheid om richtsnoeren vast te stellen *ex* artikel 16 van verordening nr. 1095/2010/EU¹² als op grond van de verplichting, die haar door artikel 24, 11., derde lid van MiFID II wordt opgelegd, om

¹¹ Richtlijn nr. 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van richtlijn nr. 2002/92/EG en richtlijn nr. 2011/61/EU (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 349).

¹² Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van besluit 2009/77/EG van de Commissie (*Pb.L.* 15 december 2010, afl. 331, 84).